

[Glistrup]

»Hvordan udvikler praksis sig med hensyn til EF-dispensationer til gennemførelse af nationale støtteordninger?«

(Spm. nr. 1492).

Begrundelse.

Den kæmpestore fordel af EF-medlemskabet er, at danske forbrugere kan opnå enorme reallønfremgange derved, at prisniveauet bliver meget lavere, end det ellers ville have været, fordi alle varer ved en gennemførelse af EF-tankens bliver produceret dér, hvor de kan fremstilles bedst og billigst.

Fremskridtspartiet har med stigende uro bemærket, at denne enorme sociale landvinding bliver undergravet bl. a. via Romtraktatens artikel 115, som giver mulighed for, at EF kan dispensere og tillade nationale støtteordninger, der jo forvrider konkurrencen, skader de bedst arbejdende virksomheder inden for den pågældende branche og derfor på længere sigt er dyrere bekendtskaber for forbrugerne.

Det må derfor være en af hovedopgaverne for Danmark inden for EF at hindre, at artikel 115 finder anvendelse i større omfang.

Ikke desto mindre er det oplyst, at der i 1978 skal være givet hele 182 tilladelser i henhold til denne paragraf, og de skal have fordelt sig som følger:

	Tekstil	Andre varer
Frankrig	51	25
Benelux	41	8
Irland	23	1
England	15	2
Italien	7	7
Tyskland	1	1
Danmark	0	0
	138	44

Der må derfor være stort behov for at sætte ind for at vende udviklingen. Som grundlag for arbejdet hermed ønskes dels oplyst, hvilke korrigerende bemærkninger ministeren har til ovenstående opstilling, dels bedes det anført, hvordan udviklingen i de senere år har været med hensyn til ansøgninger uden for den anførte kategori og med hensyn til meddelelse af tilladelser. Endvidere bedes det af svaret fremgå, hvad Danmark gør for

at begrænse anvendelsen af artikel 115 mest muligt.

Besvarelse (17/9 79):

Udenrigsministeren (Christophersen):

Medlemslandenes ansøgninger om godkendelse af nationale statsstøtteordninger afgøres af Kommissionen på grundlag af EØF-traktatens artikel 92 og 93. På foranledning af det danske EF-formandskab udarbejdede Kommissionen i maj 1978 detaljerede retningslinjer for, hvorledes den i den aktuelle krisesituation agtede at administrere traktatens regler ved behandlingen af det voksende antal ansøgninger fra medlemslandene om godkendelse af sektorstøtteordninger. Samtidig udarbejdede Kommissionen nye procedureregler for behandling af ansøgninger. Disse regler indebærer bl. a., at medlemslandene høres om de enkelte ansøgninger og således har mulighed for at påvirke Kommissionens afgørelse.

Såvel ud fra en vurdering af de materielle retningslinjer, som Kommissionen har fastlagt for godkendelse af nationale statsstøtteordninger, som ud fra en vurdering af dens behandling af enkeltsager er det klart indtrykket, at Kommissionen fører en restriktiv praksis over for medlemslandene. Fra dansk side har vi kraftigt støttet denne linje i de konkrete sager, som er blevet forelagt regeringen til udtalelse.

Til dokumentation for denne vurdering af Kommissionens praksis kan henvises til Kommissionens årlige beretning om konkurrencepolitikken, hvis anden del indeholder en detaljeret gennemgang af de behandlede statsstøttesager.

Bestemmelserne i EØF-traktatens art. 115 har til hensigt at sikre, at opnåelsen af EØF-traktatens handelspolitiske målsætning ikke hindres af omlægninger i samhandelen eller af økonomiske vanskeligheder i et eller flere medlemslande. Art. 115 fungerer derfor som en sikkerhedsklausul.

De foranstaltninger, der kan iværksættes med hjemmel i art. 115, er ikke nationale støtteordninger i EØF-traktatens forstand. Art. 115 omhandler visse beskyttelsesforanstaltninger af handelspolitisk karakter med henblik på at begrænse de skadelige virkninger af import fra andre medlemslande af varer, der importeres i EF inden for særlige